

DOPOLEDNÍ VYCHÁZKA BOTANICKOU ZAHRADOU – 27. února

DOPRAVA: sraz před stadionem Sparty

DÉLKA TRASY: cca 6 km

NÁROČNOST: nenáročná, rovinatá, částečně po upravených cestičkách po trojské stráni

Na vycházku se od **stadionu Sparty** vydalo čtrnáct zájemců. Prošli jsme **ulicí Jana Zajíce**, v **ulici Nad Královskou oborou** jsme vstoupili do vlastní obory a pokračovali k vyhlídce na rampě u **Místodržitelského letohrádku**. Mlhavé počasí nám daleký výhled neposkytlo, ale na protější stráni, kde se rozprostírá botanická zahrada, jsme dohlédli.

Po prudším chodníku jsme sestoupili do vlastního areálu **Stromovky**. Po pravé straně jsme minuli zrekonstruovanou **Šlechtovu restauraci** a vyústění **Rudolfovy štoly** a vydali se pěšinami okolo krásně upravených vodních ploch majících romantická jména. V tomto místě je jich šest – **Srpeček**, **Slunečnice**, **Šestáček**, **Zelený rybník**, **Rozinek** a největší z nich **Rudolfův rybník**. Všechny jsou napájeny vltavskou vodou, díky více než kilometr dlouhému tunelu, vybudovanému pod Letnou v 16. století za Rudolfa II. (Rudolfova štola). Zde jsme si pořídili nezbytnou startovní fotografii a pokračovali oborou k mostu přes plavební kanál a dál přes novou trojskou lávku ke vchodu do **Pražské botanické zahrady**.

Zaplatili jsme směšné seniorské vstupné (1 Kč) a stráni mezi vinicemi sv. Kláry vystoupali na vyhlídku ke kapli stejného jména. Pokochali jsme se pohledem na **Trojský zámek** a zamlženou Prahu. Brankou v oplocení jsme vstoupili do vlastního prostoru botanické zahrady, kde jsme se prošli mezi záhony s první jarní květenou, zašli do japonské zahrady, která i v tomto předjarním čase má své kouzlo, a poté jsme pokračovali bohnickou stráni na rampu a schodiště vedoucí ke skleníku Fata Morgana, který jsme navštívili.

Tropický skleník Fata Morgana se nachází mimo areál venkovních expozic Botanické zahrady, na prosluněném jižním svahu trojské stráni. Nyní je nově propojen s areálem botanické zahrady. Moderní stavba s neobvyklým esovitým půdorysem je zapuštěna do skalnatého terénu. Přirozeně členitého povrchu skály, která tvoří zadní stěnu skleníku, je zde důmyslně využito k terasovité výsadbě rostlin. Vzniká tak pozoruhodná expoziční plocha o rozloze cca 1 750 m², která svým originálním řešením činí z Faty Morgany evropský unikát. Všechny části

expozice jsou prokány cestami pro návštěvníky o celkové délce 225 m. Expozice jsou citlivě doplněny vodními prvky, jezírky a vodopády. Mezi nejatraktivnější patří čtyři metry hluboké jezero v prostřední části skleníku s celkovým objemem 200 m³ a téměř šest metrů vysoký vodopád.

V současné době zde probíhá výstava umělkyně **Veroniky Richterové**, která z použitých plastových lahví a dalších plastových nádob vytvořila 130 objektů rostlin, květů, hub, motýlů a zasadila je do přírodního prostředí džungle, kde měly vytvořit pestrobarevnou fantazii. Je na každém návštěvníku, aby posoudil, jak se jí to podařilo. Já byl naplněn pocitem, že se taková umělecká díla do krásné, čisté přírody nehodí. Po prohlídce skleníku jsme se vydali do horní části zahrady, prošli se parkovými cestičkami,

prohlédli si „pouštní“ skleník s kaktusy a po procházce, ještě spící „severoamerickou polopouští“, jsme botanickou zahradu opustili „bohnickou branou“. Autobus, který má zastávku pár metrů od východu ze zahrady, nás dopravil zpět do města.

Pěkná, nenáročná a poučná procházka se, doufám, líbila.